

Több alkalommal vita alakult ki a Testületen belüli politizálásáról. Van olyan vélemény, hogy minden, amit teszünk politika, hogy foglaljunk állást politikai kérdésekben, hogy esetenként vállaljuk fel politikai hovatartozásunkat, tegyünk nyilatkozatokat.

Határozottan ellenálltam minden ilyen kezdeményezésnek, sőt az elmúlt közgyűlésen a „megtiltom” igen erős kifejezést használtam, mire azt a kritikát kaptam, hogy egyszer ezt, egyszer azt mondom, nincs jogom semmit sem tiltani és nevetséges ez az ellenállás, mikor úgylis minden politika. Miután a véleményem ez ügyben egyértelmű és határozott, sőt kezdettől fogva soha nem változott, szükségesnek tartom minden félreértés elkerülése érdekében azt most írásban megerősíteni és röviden összefoglalni, miért és mely szintig próbálok távol tartani a Testületet, ettől a tevékenységtől.

Eddigi élettapasztalatom szerint a politika három összetevője **az érdek, az akarat és a hatalom**, melynek alátámasztására néhány ismert meghatározás álljon itt:

- A **politika** nem más, mint érdekek által meghatározott tevékenység, amely hatalomra vagy annak befolyásolására tör.

- A **politika** a hatalom megszerzésére és felhasználására irányuló tevékenység, amelynek célja, hogy bizonyos egyének vagy társadalmi csoportok érdekeit keresztülérszokolja.

- A **politika** ambivalens fogalom, mert egyrészt integrál, másrészt kirekeszt. Vagyis az azonos nézetet vallókat egy csoportba gyűjti, de ebből az adott csoportból kirekeszti azokat, akik másképp gondolkodnak. A csoportok között konfliktus van, amit a hatalmon lévő igyekszik kordában tartani, saját céljaira fölhasználja. A konfliktusok a fejlődés mozgatói lehetnek. Az ambivalenciából fakadó konfliktus többféleképpen is szemlélhető: egyesek szerint a konfliktus alapvetően negatív tényező, a politika területéről kiirtandó kollektív kór, betegség. A másik, elfogadottabb irányzat ezzel szemben úgy tekinti a konfliktust, mint a politika valódi, kizárólagos és kiküszöbölhetetlen lényegét.

Érdek, hatalom, kirekesztés, egyén, csoport. Nos erősen elgondolkodtató fogalmak. Nem találtam egyetlen olyan meghatározást sem a politikáról, melyben szerepelt volna a szeretet, szolgálat, közérdek, alázat, együttérzés, tisztelet, emberi méltóság kifejezés, vagy az erkölcs. De jól emlékszem még 1989-90-re, mikor apa a fiával, testvér a testvérral, feleség a férjével, barát a barátal örökre és kibékíthetetlenül összeveszett, egyik napról a másikra, mert elkezdett politizálni. A „politizálni” kifejezést helyettesítsük be érthető szavakkal: elkezdett csoport érdeket képviselni, különösebb személyes ismeretség nélkül vezetőket isteníteni, vagy utálni, más véleményen lévőt megszólalni, lenézni, erkölcsileg, de gyakran egzisztenciálisan is ellehetetleníteni, gyűlölködni, rágalmazni, tudás nélkül hatalomra törni. Mi lett az eredménye, láthatjuk. Hogy mekkora szerepe van ebben a folyamatban a kádári agymosásnak, majd a diktatúra megszűntének, a hirtelen ránk tört szabadságnak, az egyre inkább individualizálódó egyének azt most nem kívánom boncolgatni, bár megérne egy misét. Világos azonban, hogy a hazai politizálás ma árokásó, kirekesztő, hisz a pártok azt bizonygatják mitől különbek (különböznek) a másiktól, hogy az igazság egyedüli letéteményesei. Régen a *politikáért* élők vezették a társadalmat, ma a *politikából* élők s ez nagy különbség.

A fentiek miatt olyan határozott az ellenállásom minden, a Testület politizálásával kapcsolatos kérdésben, választási pártként való megjelenés ügyében, vagy pártok véleményének egyesületként való támogatásában. Nem akarom, hogy az egyesület széteszen, érdekcsoportokra-, egymással rivalizáló hatalmi ágakra szakadjon. Nem akarom, hogy bármi helyettesíthesse a szeretetet, a megértést, az emberi méltóság tiszteletét, az áldozatvállalást, a családot, hiszen közösségünk példa és minta szeretne lenni, hogy bizonyítsa, ebben az istentelen világban él még az erkölcs, a hit és a szeretet.

Természetesen bármelyik fertálymester politizálhat, bármely pártba beléphet és ott, legjobb tudása szerint tevékenykedhet nem feledve, nem áthágva azt az értékrendet, melyet tizedesként vállalt. Lehet bármely párt tisztségviselője is, de akkor a Fertálymesteri Testületben nem vállalhat beosztást. Indulhat választásokon, de nem fertálymesterként.

Véleményem szerint azonban maga a Fertálymesteri Testület soha nem lehet jobb- vagy baloldali, nem lehet politikai párt, nem indulhat választásokon, mert egyedül esélytelen, mert akihez csatlakozik, azzal összemoszák, hiteltelenné válik a kompromisszumkényszer miatt, majd párttá sorvadva kirekesztő lesz. A fertálymesterek pedig elsősorban integráló szerepre vállalkoztak. Arra, hogy helyes önvizsgálat és tisztulás után, szilárdan kiállnak, minden körülmények között a keresztény erkölcsi rend mellett. Életük, munkájuk, kapcsolataik terén ezt képviselik, hirdetik és a maguk példájával járnak elől. Ez a mai fertálymesterség alapvető célja és ez nem kis vállalás. Főleg ebben a közösségromboló, individualizálódó világban.

Urak, ha ezt végre tudjuk hajtani, együtt tudunk maradni, a vállalt értékrend pedig sugárzik teteinkből, szavainkból, megnyilvánulásainkból **hitelesen**, többet tudunk tenni, mint bármelyik párt, politikai erő vagy hatalom. Nem elég ugyanis tisztességesnek lenni, annak is kell látszani.

Remélem ez az állásfoglalás segít mindenkit megérteni politizálással kapcsolatos álláspontomat. Nem a Testület ellen, de érte pörölkök.

Szeretettel

Várkonyi György